

Kirkkoherra Nikolai Routa

Suomen itsenäisyyden alkuvuosina joukko Vienan-Karjalasta Suomeen tulleita lahjakkaita nuorukaisia hakeutui opiskelemaan Sortavalan pappisseminaariin, joka oli opetusministeriön päätöksellä perustettu vuonna 1918 poistamaan ortodoksisten seurakuntien pappispulaa. Vienasta tulleet nuorukaiset olivat valveutuneita karjalaisia ja halusivat tänne muutettuaan toimia isänmaallisina suomalaisina itsenäisen Suomen hyväksi. Ortodoksisen kirkon pappeina he olivat mukana kirkkokunnan kansallistamista toteuttavissa toimissa.

Nikolai Routa, alkuaan Remsujev, oli eräs näistä Vienan-Karjalan kasvateista, joka sai palvella tänä kesänä 400-vuotisjuhlaansa viettävän Taipaleen seurakunnan kirkkoherrana 19 vuoden ajan.

Hän oli syntynyt 11.12.1899 vienankarjalaisen kauppiaan poikana. Nuorukaiseksi tultuaan hän halusi valmistautua opettajaksi ja hakeutui Viipurin opettajaseminaariin, jossa hän ennätti opiskella kaksi vuotta, kun vapaussota keskeytti laitoksen toiminnan. Nikolai hakeutui vapaaehtoisena Suomen vapaussotaan, jossa hän kunnostautui niin, että hänet palkittiin ansiomitalilla. Kenraali Mannerheim antoi hänelle ansiomitalin toiminnastaan suojeluskunnassa.

Vuonna 1919 Nikolai siirtyi opiskelemaan Sortavalan pappisseminaariin, jonka kolmevuotisen kurssin hän päätti ke-



Nikolai Routa suojeluskuntaupseerin puvussa.

vällä 1922 ja sai heti nimityksen katekeetaksi Petsamon seurakuntaan, jossa Tarton rauhansopimuksen jälkeen tuli tarpeelliseksi uudistaa opetusoloja suomalaisen mallin mukaiseksi. Vuoden kuluttua hän tuli jatkamaan opintojaan pappisseminaariin, jonka kurssi oli muutettu nelivuotiseksi ja sai keuhkolla 1924 uuden päästötodistuksen. Arkkipiispa Herman oli nähnyt hänen toimeliaisuutensa ja todennut hänet hyväksi puhujaksi ja kutsui hänet sihteerikseen ja kirkollishallitus nimitti hänet kirkkokunnan yli diakonin virkaan. Diakoniksi hänet vihittiin 7.9.1924.

Vuonna 1925 Taipaleen ortodoksisen seurakunnan kirk-

SUOMEN
LÄHETYSSANOMAT



Saa
ystäväsi
paremmalle
mielelle!

n. 530 sivua
— lähetystyöstä
— auttamisesta
— kansainvälisyydestä



Tilaa lahjaksi!

Tai itsellesi!

Suomen
Lähetyssanomien
maksaa
postimaksun



Suomen Lähetyseura
PL 154
VASTAUSLÄHETYS
Sopimus 00140/7
00003 Helsinki

Tilaa Suomen Lähetyssanomien

- Vuodeksi -92, 12 numeroa, 115 mk (+ 1 numero limaiseksi)
 - Puoleksi vuodeksi, 6 numeroa, 66 mk
 - Äänilehtenä samaan hintaan
- Hinnat muualla kuin pohjoismaihin:
12 kk = 200 mk tai 6 kk = 120 mk

Lehden saaja

Nimi	
Jakeluosoite	
Postinumero	Postitoimipaikka Maa
Lehden maksaja (ellei sama kuin yllä)	
Nimi	
Jakeluosoite	
Postinumero	Postitoimipaikka Maa



Kirkkoherra Nikolai Routa keväällä 1935 kristinoppikoululaisten kanssa Taipaleen kirkon edustalla.

koherran virka tuli avoimeksi ja isä Nikolai haki siihen. Vuonna 1918 annetussa asetuksessa ortodoksiset seurakunnat olivat saaneet itsehallinnon ja niin Taipaleen seurakunnassa toimitettiin sen vuosisataisen historian ensimmäinen kirkkoherran vaali, johon arkkipiispa oli asettanut ehdolle kolme hakijaa. Kahden viikon koepalvelusten aikana seurakuntalaiset ihastuivat yli diakoni Nikolain saarνοιhin. Heidän mielestään hän puhui "paremmin kuin luterilaiset papit". Vaalissa, jonka toimitti Repolasta Joensuuhun kirkkoherraksi tullut Mikael Fiilin, Taipaleen kirkkoherraksi valittiin yksimielisesti isä Nikolai. Arkkipiispa Herman kävi hänet 27.9.1925 Taipaleen kirkossa vihkimässä papiksi ja antoi hänelle valtakirjan virkaan. Siinä vaiheessa isä Nikolai muutti sukunimensä Roudaksi.

Isä Nikolain tullessa Taipaleen papiksi seurakuntaan kuuluivat Liperin, Kuusjärven (Outokummun), Polvijärven, Kaavin ja Heinäveden kunnissa asuvat ortodoksit, yhteensä yli 3500 henkeä. Heidän parissaan isä Nikolai aloitti ahkeran toiminnan liikkuen aluksi hyvillä hevosillaan ja myöhemmin autolla. Ympäristön luterilainen väestö ei aina suhtautunut ortodokseihin suopeasti, vaan nimitti heitä venäläisiksi, moitiskeli heitä yhdellä nuotilla pajattaviksi ja turhien muotomenojen noudattajiksi. Ortodoksisessa kirkkokunnassa oli kansallistuttamisen nimessä tehty eräitä uudistuksia. Papit ajoivat pitkän tukkansa ja partansa, käyttivät mustaa kaapuaan vain kirkollisissa tilaisuuksissa ja pitkiä jumalanpalveluksia lyhennettiin ja yksinkertaistettiin.

Isä Nikolai ryhtyi pitämään seurakunnalla hartaustilaisuuksia, joissa hän antoi kansan laulaa luterilaisia hengellisiä lauluja. Jumalanpalvelusten rituaaleja hän yksinkertaisti ja liturgioitten tilalle vuorosunnuntaisin toimitti hetkipalveluksia, joissa ehtoollista ei jaettu. Ortodoksien nimittämi-

nen venäläisiksi väheni ja lopulta melkein tyystin lakkasi isä Nikolain aikana. Hän oli innokas suojeluskuntamies. Hän kävi suojeluskunnan kenttäpappikurssin Tuusulassa ja alkoi esiintyä suojeluskuntaupseerin puvussa. Hän piti voimakkaasti isänmaallisia puheita koulujen ja eri järjestöjen tilaisuuksissa ja sai niiden vuoksi suosiota osakseen.

Isä Nikolain elämään tuli suuri muutos, kun hänen rakastamansa vaimo Edit Maria o.s. Partanen kuoli 22.6.1931 ja hän jäi neljän pienen lapsen yksinhuoltajaksi. Tapaus vaikutti myös seurakuntalaisiin, jotka surivat hänen menetyttään. Piispantarkastuksessa seurakuntalaiset esittivät arkkipiispalle, että isä Nikolain sallittaisiin solmia uusi avioliitto, jollainen ei kuulunut ortodoksisen kirkon perinteisiin, kun papin tuli olla vain yhden vaimon mies. Tämän asian takia isä Nikolai menetti intoaan seurakuntatyössä, yksinkertaisti entisestään toimituksiaan ja monet perinteistä ortodoksisuutta ihailevat seurakuntalaiset alkoivat puhua "routavuosien" tulosta seurakunnan elämään. Monenlaisten ongelmien lopputuloksena oli, että isä Nikolain piti jättää papin virkansa 18.10.1944 ja siirtyä muihin tehtäviin Helsinkiin.

Kävin häntä tapaamassa sairaalassa ennen hänen 21.4.1957 tapahtunutta kuolemaansa. Hän muisteli toimiaan Taipaleen seurakunnassa viettämiensä 19 vuoden ajalta ja kiintymystään ortodoksisen kirkkoon, jonka kansallistamista hän oli tahtonut edistää sekä lähetti lämpimiä terveisiä niille seurakuntalaisille, jotka häntä muistavat.

ERKKI PIIROINEN

□ **Kostamukseen ryhdytään** kuljettamaan maitoa Kainuun alueelta. Aluksi toiminta tapahtuu humanitäärisellä pohjalla, mutta muuttuu tuonnempana kaupankäynniksi. — Kostamukselaisilla lapsilla esiintyy paljon puutostauteja, mikä johtuu mm. maidon puutteesta.